

19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023

† Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω.

«Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀφρίας (α΄ αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (†1589).

(τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

ᾠχος γ΄. Ἑωθινὸν γ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{υ ρ}

^ϕ
ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

^Γ
ου ου ^{υ ρ}

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

^Γ
ρι ου ^{υ ρ}

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αυ του^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Παρ θε ε
 νε^{Γα} εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και θε ος η μων^{Πα} το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος^{Νη}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϝ

X^{Γα} ρι στος εκ νε κρων ε γη γε ρ ται η α πα ρ χη των ^{Πα}
 κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το το κος της κτι σε ως ^{Πα}
 και δη μι ου ρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την ^{Πα}
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε ^{Πα}
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι ^{Πα}
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου ^{Πα}
 κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

Σ^{Γα} αρ κι του θα να του γε υ σα α με νος Κυ ρι ε ^{Πα}
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γε ρ σει ει σου ^{Πα}
 και τον αν θρω πον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ ^{Πα}
 χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ ^{Πα}
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο ^{Πα}
 ξα σοι ^{Γα}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ^{Γα} ἤν ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Νη} ο ^{Πα} Γα
βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε ^Π₉
^{Γα} ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
ον ^Δ₂ τι δε ο νο μα σω σε α πο ρω ω και ε ξι
σταμαι ^φ ^ν ^Δ₂ ^{Γα} δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
η κε χα ρι τω με νη ^Γ₂₂

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τ^{Γα} ο α ναλ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε ^{Νη} ^Δ₂ εις ε
αυ τον κα τα πλα γεις ο ^{Πα} Α δη σε πω δυ ρε ε το ^{Γα} ^Π₉ τρε μω
την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν ^{Νη} ^Δ₂ βλε
πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^φ ^ν ^Δ₂ δι
^{Γα} ο και ους κα τε χω κραν γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου ^Γ₂₂

Δόξα.

Tο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω ω
σε ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
Πα
θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρ ρη τον μυ υ στη ρι
ι ον ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται δι ο και ευ χα ρι ι στω ς κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tον α κα τα λη πτο ον και α πε ρι ι γρα πτον
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω
μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
αν εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
ζεσθαι δι ο και ευ χα ρι στω ς βο ω μεν σοι
αι ρη Κε χα ρι τω με νη

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^{υ ρ}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τ̣^{υ ρ} θα να α
τ̣^{υ ρ} δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ̣^{υ ρ}
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{υ ρ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ̣^{υ ρ}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ^{υ ρ} ω μα θη
τρι αι κιο να τε ^{υ ρ} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ^{υ ρ} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ^{υ ρ} ο Σω τη ρ γαρ ε
ξα νε ε στη τ̣^{υ ρ} μνη μα α τος ^{υ ρ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θσ σαι προς το μνη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νσ δ μεν Πα τε ε ρα και τον τσ δ τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τò τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α

Τ ἦν αἰ χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ

βα βυ λω ω νος κα με εκ των πα θων προς ζω ην

ελ κυ σον Λο γε

Ε ν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν

θε οἰς θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει

ζω ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως

Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει εν ω

τα παν τα ζη και κι νει ται

Ἀντίφωνον Β΄

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α

ρε των μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθει ται αι την πο λι εν

Τ ου καρ που ου της γασ τρος τω πνευ μα τι υι ο ποι

η τως σοι τω Χρι στω ως Πα τρι οι Α γι οι παν το τε

ει σι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και αι και εις τους αι ω νας τω ν αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει ται πα σα

α γι ο ο της σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ

κτι ι ι σιν αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρ ως Πα

τρι τε και λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου μενοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι
βους βα δι ουν ται των εν το λων φα γονται ζω η
ραν γαρ πα γκα ρ πι αν

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ευ φρανθη τι κα θο ρων
σου ποι με να αρ χα τα εκ γο να φε ρον τα
κλα δουσα γα θο ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης
εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει
Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τω ρ θω σε την οι κου
με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Στίχος α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἰ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἰ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι
ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου
με νην η τισου σα λευ θη σε ται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, ἀκχεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Ἀκχεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερέμενον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,

προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδὲ γάρ ἐν ἀνομίαις νεληφθὲν καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετῆ μητρὸς

Ιδὲ γὰρ ἀληθεῖαν ἠγάπησας ταὰ δὲ λακτακρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδὲ ὄρα γὰρ ἀληθεῖαν ἠγάπησας ταὰ δὲ λακτακρυφία τῆς σοφίας ἔδηλωσας ἀσμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἔετη δεσποοτα

Χ

Ραντι εἰς μεσσωπὼ καὶ καθαρῆσῃ σομαι πλυνεῖς μεκαὶ ὑπερχίονα λευκανθησομαι

Aκου τι εις μοι αγαλλιαισιν και ευφρο
συνην αγαλλιαισονται οστε ατεταπεινω με
να

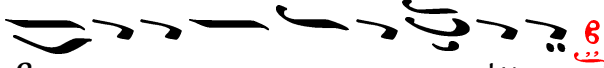
Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α
μαρτιων μη και πασαστας ανομιαση εξαλει
ψον

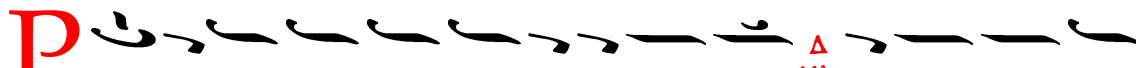

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθεση εγκαινισον εν τοις εγκαιτοις
μη

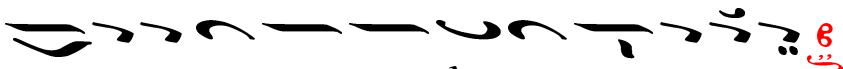
Mη απορηση με απο τα προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανεληση απε
μη

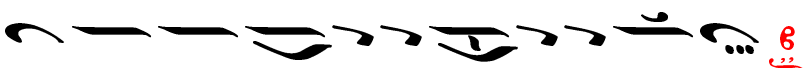
Aποδος μοι την αγαλλιαισιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

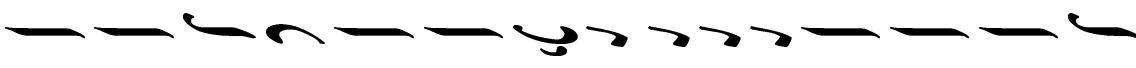

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι

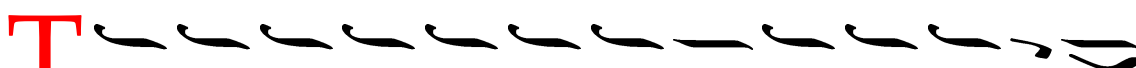

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ την
δι και ο συ νην σθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Ηυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σσ μο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι
πυ υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μ προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον σ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
οι κτι ρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

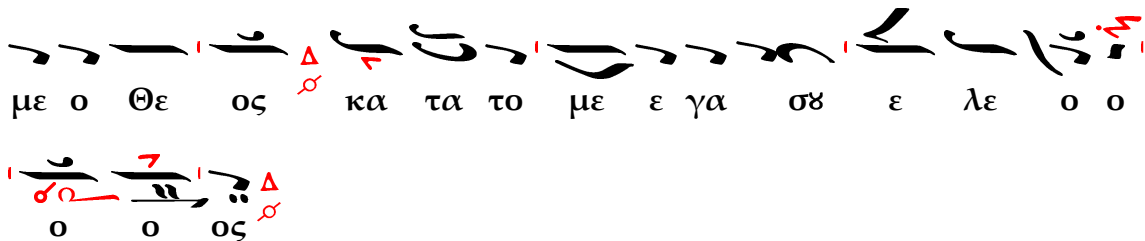
σπλα αγ χνω σ ε ε λε ε ε ε ει
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α μην
Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις
 γαρ κα τε ε ερ ου πω ω σα την ψυ υ χη η ην
 α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ου υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ
 ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α μθ
 Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβῶν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς η'.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρόρητου σου παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ· ἐν ἧ προκαθίσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, κάμῃ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξιώσον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχή, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἐπιστῆ· καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾶ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοῦς Ἁγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαρὰν, ἧς ἀκούσω κάγῳ, ὁ τάλας καὶ εὖρω, Βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀρρήκτον ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελετουργικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστέ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συναναστρέφει.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ; ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ᾧ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερόν γὰρ τὸ κριτήριο, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί μου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεφον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἢ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ Νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον· πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλῆ, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίριμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. ᾠχος 4̣ Κε -Ϟ

Το βημα σφρικτον και η κρισις δι και
ατα εργα μηδαινα αλλαυτος Ελεη
μον προφθασαμεδια ασωσον και κολασεεως
λυυτρωσαι ρυσαι δεεσποτα τηςτων ερι
φωνμεριδος και αξιιωσησον εκδεξιων
σμεστηναι Κριτα δι και οτατε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον. (Παραλείπεται).

Τὸν πάντων ποιητὴν, καὶ Θεὸν σου καὶ κτίστην, πανάμωμε Ἀγνή, διὰ Πνεύματος θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἔτερα καθίσματα. Ἦχος Βου

Εν νο ω την η με ραν την φο βε ραν και
θη νω μβτας πρα α α ξειεις τας πο νη ρας πως α
πο λο γη σο μαι τω α θα να τω βα σι λει
ποι α δε πα ρρη σι α α τε νι σω τω κρι
τη ο α σω τος ε γω ευσ πλα γ χνε Πα τερ Υι ε
Μο νο γε νες και Πνευ μα το Α γι ον ε λε ε η σον
με

Δόξα.

Εις την κοι λα δα τβ κλαυ θμω νος εις τον το
πονον δι ε ε θβ ο ταν κα θι σης ε λε η μον
ποι η η σαι δι και αν κρι ι σιν μη δη μο σι
ευ σης μβ τα κε κρου με ε να μη δε κα ται σχυ
νης με ε νω πι ον τω ων Α γγε λων αλ λα φει
σαι μβ ο Θε ος και ε λε ε η σον με

Καὶ νῦν. ^ε

Ε λ π ι σ τ ῶ κ ο σ μ ὸ α γ α θ ῆ Θε ο το κε
Παρ θε ε ε νε την σην και μο νην φο βε ραν προ
στα α σι αν αι τ ῶ ὀ ὀ ὀ ὀ ὀ μαι σπλαγ χνισθη
τι εις ευ πε ρι στα τον λα ον δυ σω πησον
τον ε λε η μο να θε ον ρυ σθη ναι τας ψυ χας η
μων εκ πα σης α πει λης μο νη ευ λο γη
με ε ε νη η η η η

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος α'. Αὐτόμελον.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, * Κριτὰ δικαιοτάτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρῦξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φείσασί μου, * Κριτὰ δικαιοτάτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν Ο',

Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας. (α' αἰ.)

Στίχ. Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον,
Κατηλόγηται τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.
Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λύγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.
Ἐπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἔχουσιν ὄμμα καρδίας.
Ἄρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάνε χερμαδίοισιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Ἄνδρῶν τριάς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
Ἀνδρίζεται σοὶ καὶ τομῆς, Τριάς, μέχρι.
Ἐστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ἐς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλᾶ.

Στίχ. Βουλᾶς Ῥαβουλᾶς θεὸς ἀπράκτους δαιμόνων.
Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρηκες ἐν γῆ Μακάρων,
Οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μεσρῶπ τοῦ μεταφραστοῦ, διδασκάλου τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ Ἐκκλησίας. (†439)

Στίχ. Ποθῶν οἰκοδομὴν Μεσρῶπ Ἐκκλησίας,
Ἀνάπαυσιν οὐκ ἔδωκε τοῖς κροτάφοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος τοῦ Ἰορδανίτου.

Στίχ. Κόνων Ὅσιε, εἰ πάλιν οἶδας φέρειν,
Καὶ μισθὸν εἶχες παρὰ Κυρίου μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνιανοῦ.

Στίχ. Ἄνω ἔχων νοῦν Ἀνιανὸς ἡρμένον,
Χριστῷ συνήφθη ὡς τῶν γῆινων ξένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν καὶ μάρτυρος Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας. (†1589)

Στίχ. Ἡ Φιλοθέη τῶν τῆδε μεταστᾶσα,
Χαίρουσ' ἀνῆλθε πρὸς Μονὰς οὐρανίου.
Ὅρηξ Ἀθηνῶν ἐστὶν ἡ Φιλοθέη,
Ἐχθρὸν βαλοῦσα σταυροῦ τῆ πανοπλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου Οὐσακῶφ, κτίτορος τῆς μονῆς Σαναξάρ τῆς ἐπισκοπῆς Σαράνσκ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1791)

Στίχ. Σύναξιν ἐποίησαν Ἅγιοι Πάντες,
Σαναξάρ Θεόδωρον ὑποδεχθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικήτα τοῦ Ἀθωνίτου, ἐν Σέρραις μαρτυρήσαντος. (†1809)

Στίχ. Μαρτυρίου σκάμμασι, θείε Νικήτα,
Λαμπροτέραν ἔδειξας στολήν τὴν θείαν.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

Στίχ. Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθη.

Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμῃ κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω

Ἦχος Ἀ

ὠδὴ α'

Β ο η θος και σκε πα ρης ε γε νε το ο μοι εις
σω τη ρι ι αν ου τος μθ θε ος και δο ξα σω αυ
τον θε ος τρ Πα τρος μθ και υ ψω σω αυ τον εν
δο ξω ς γαρ δε δο ξα α ς αι

ὠδὴ γ'

Σ τε ρε ω σον Κυ ρι ε ε πι την πε ετ ραν
των εν το λω ων σα σα λευ θει σαν την καρ δι α
μθ ο τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι
ι ος

ὠδὴ δ'

Α κη κο εν ο Προ φη της την ε λευ σιν

σὺ Κυ ρι ε και ε φο βη η θη ο τι μελ λεις

εκ Παρ θε νῶ τικ τεσ θαι και αν θρω ποις δει κνυ σθαι αι

και ε λεγεν α κη κο α την α κο ην σὺ και ε φο

βη η η θην δο ξα τη δυ να α μει σὺ Κυ ρι ι

ε

ὠδὴ ε'

Εκ νυκ τος ορ θρι ζον τα α φι λανθρω πε φῶ τι

σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με εν τοις

προ σαγ μα σι ι ι σὺ και δι δα ξον με Σω

τηρ ποι ειν το θε λη μα σὺ

ὠδὴ ς'

Εβο η σα εν ο λη καρ δι α μῶ

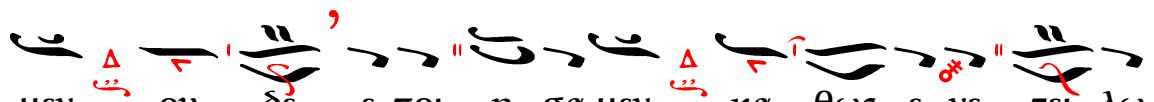

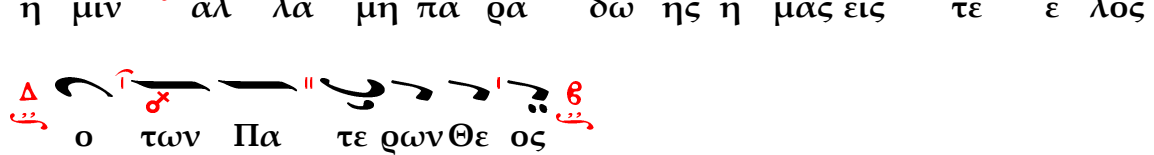
προς τον οι κτιο μο να Θε ον και ε πη κῶ

σε μῶ εξ α δῶ κα τω τα τῶ και α νη γα

γεν εκ φθο ρας την ζω ην μῶ

ὠδὴ ζ'

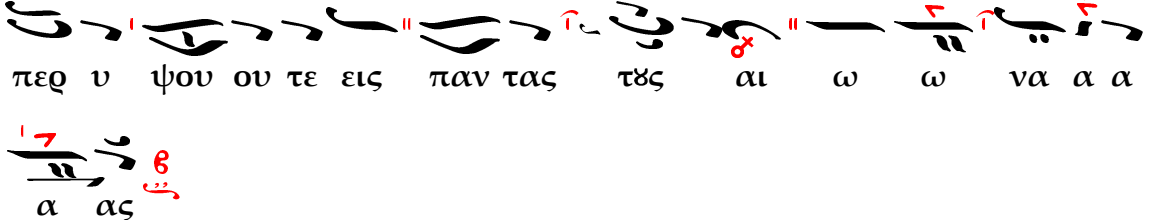
Ημαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη σα

 μεν ε νω πι ο ον σθ ου δε συ νε τη ρη σα

 μεν ου δε ε ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω

 η μιν αλ λα μη πα ρα δώ ης η μας εις τε ε λος

 ο των Πα τε ρων Θε ος

ὠδὴ ἡ΄

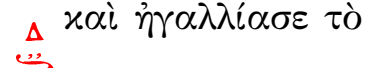
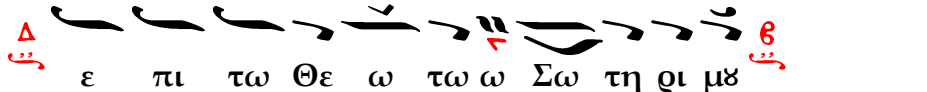
Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες

 αὐ τὸν εἰς τῶς αἰ ὠ νας

O ν ζρα τι αι ου ρα νων δο ξα ζι σι και φριτ τει

 τα Χε ρθ βιμ και τα Σε ρα φειμ πα σα πνο η και

 κτι ι ι σις υ μνει τε Ευ λο γει ει τε και υ

 περ υ ψου ου τε εις παν τας τῶς αι ω ω να α α

 α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ

 πνεῦμά μου

 ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μθ

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρθ βιμ και

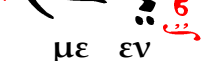
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

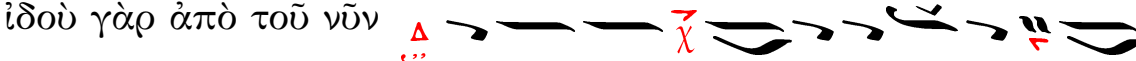

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ

 ἰδοῦ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν

 μα κα ρι ς σι με πα σαι αι Αι

 γε νε αι

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

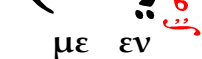
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

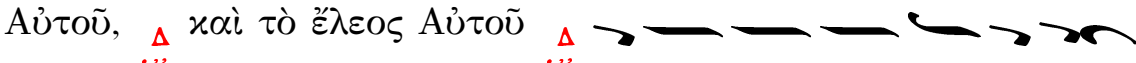

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

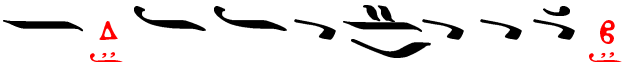
Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

 Αὐτοῦ, και τὸ ἔλεος Αὐτοῦ

 εις γε νε αν και γε νε

 αν τοις φο βς με νοις Αυ τον

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους δι α νοι α καρ δι ας αυτων

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. ε'. Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν και πλς τςν τας ε ξα πε

 στει λε κενς

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϛ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. 5'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τω Α βρα αμ

και τω σπερμα τι αυ τϛ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϛ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϛ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

ὠδὴ θ'

A σπο ρϛ συ λλη ψε ως ο το κος α νερ
 μη νευ τος μη τρος α ναν δρϛ ασ πο ρος η κυ η
 σις Θε ου γαρ η γεν νησις και νο ποι ει τας
 φυ υ υ σεις δι ο σε πα α σαι Αι γε νε

αι ως θε ο νυμφον Μη τε ε ε ρα ορ θο
 δο ξως με γα λυ υ νο ο ο με ε εν
A α σπο ρα ς συ λλη η η ψε ως ο το
 κος α α νε ε ερ μη νε ευ τος μη η η τρο ο
 ος α να α αν δρα ς α σπο ρος η κυ υ
 η η σι ις θε ου ου ου γα αρ η η η γε
 εν νη η σις και αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει
 τας φυ υ υ σεις δι ο σε πα α α α
 σαι αι γε νε ε αι ως θε ο νυμφον Μη
 τε ε ε ε ε ρα ορ θο δο ο ξως με ε γα α
 λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο θε ο ος ημων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-Ϟ

Ο τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις
δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα
ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α
λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα ν ς ς
ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. ᾠχος Δι-Θ

Την φοβέρα ἀντισηκρῖσεως καὶ ἀφορητῶσδοξῆς ἡμερὰν ἐν θυμῶσ μενος φριτω Κυριεοολωσ καὶ τρεμων φοβωκραγαζω ἐπιιγῆς οοταν ἐελθῆς κριναιχρῖστε ἐτασυὺμπαντα ο Θεεος μεεταδοξῆς τοτεοικτροοοον ἀποπασης ρυσαι με τιιμωριιὰς ἐκδεξιῶων σδεσποτα ἀξιιωσαας μεστη η ναι

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. ᾠχος Βου-Θ

Ιδὴ ἡμερὰ ἐρχεται Κυριεπααντοκραατορος καὶ τις ὑποισειειτον φοοοβον της παρθῶσι αας ἐκειεινῶ ἡμερὰ γαρ θυμῶ ἐστι καὶ κλιβανοος καὶ οομενος ἐν η Κυρι της καθε ἐζεται χαραν ἐκει

θεν αυ γα α σαι και κατ α ξι αν ε κα α
στω των πρα ξε ων α α πο νε ε μων

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Tην ω ραν της ε τα α σε ως και της φρι
κτη ης ε λε ευ σε ως τϷ φι λαν θρω πϷ Ϸ Δε σπο
ο ο τϷ κα τα νο ο ων ο ο λωσ τρε ε μω και
σκυ θρω πα ζων κρα α ζω σοι Κρι τα μϷ δι ι και
ο ο τα τε και μο νε πο λυ ε ε λε ε με τα
νο Ϸν τα με δε ε ξαι της Θε ο το κϷ Ϸ προ
σβει ει αις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Πα α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον
Κυ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι
νει ει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοι οις
σοι προ πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

A ^{Γα} ι νει τε α αυ το ον ^{Πα} πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
 οι α α α αυ του ου ^{Γα} αι νει ει ει τε α αυ τον
 πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι
 πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^Γ₂₂

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^u_q δο ξα αυ τη

^{Πα} εσ ται πα σιτοις ο ο σι οις αυ τσ ^π_q

Δ ^{Γα} ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη
^{Πα} ρι ι ου την δυ να α μιν ^{Γα} χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
 ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε
 κων ε τα φη ^{Γα} και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι
 τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν ^Γ₂₂

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε
 αὐτὸν ^u_q εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ ^{Πα} ^π_q

Δ ^{Γα} ι η γη σαντο παν τα τα θαν μα σια οι φυ
^{Πα} λα κες σου ου Κυ ρι ι ε ^{Γα} αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται
 ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου ^{Πα}

πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ νη σαυ τς

Xα ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

Eν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

λε η σον η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν
αι νει τε αυ τον

Πα
χ εν χορδαιαις και ορ γα α νω

μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι

Πα
Γα
κεις τα δα κρου α προ σε ε φερον Κυ ρι ι ε ευ ω

δι ασγαρ α ρω μα τα κα τε χουσαι το μνη μα σα

Πα
κα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπα

Γα
δα ζα ζαι Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον

Πα
Γα
αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων

Πα
τα με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ πα

Γα
τη σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος

Καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πά

Στίχ. ς'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν

κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

E^{Πα} ν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι

τη ην ω ω ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν

πα α αν τες γυ μνοι οι και αι ως κα τα α

κρι ι ι τοι τω α δε κα στω κρι τη η η πα α

α ρι ι στα α α σθαι το τε ε σα α αλ πι γξ

η χη σει ει ει με ε ε γα και τα θε με λι α

της γης σει σθει σον ται και οι νε κροι εκ των

μνη μα των ε ξα α να στη η η η σο ο ο

ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε

νη η σο ο ο ον ται και παν των τα κρου

πα φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε νω ω πι

ο ο ο ον σθ και κο ο ψον ται και κλα αυ

σο ο ον ται και εις το πυρ το αι ω νι ον α

πε λε ευ σο ο ο ον ται οι μη δε πο τε με

τα α α νο η η σα α α αν τες και εν

χα ρα και αι α α α γα α α λ λι α α α σει
 ο τω ων δι ι ι και αι αι ω ων κλη η η ρος
 ει σε λευ σε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα α α
 νι ι ι ι ον

Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου

μη ε πι λα θη των πε νη η των σϝ ϝ εις τε ε ε
 ε λος

Ω ποι α ω ρα το τε και η με ρα φο βε ε
 ρα ο ταν κα θι ση ο κρι της ε πι θρο νϝ ϝ
 φο βε ε ϝ βιβ λοι α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται
 και πρα α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και
 τα ακρου πτα α α τϝ ϝ σκο ο ο τϝ ϝ δη μο σι
 ε ε ε ευ ο ο ο ον ται Αγ γε λοι πε ρι τρε
 ϝ ϝ σιν ε πι συ να γοντες πα α α α αν τα α
 τα ε ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κϝ σα α
 τε βα σι λεις και αρ χοντες δϝ λοι και αι ε λε ε

ε ευ θε ε ε ε ροι α μαρ τω ω ω λοι και δι
 και αι οι πλσ ι οι και πε νη τες ο τι ερ χε
 ται αι αι χρι ι στος ο με ε ε λ ω ω ν κρι ναι πα α
 α α σα αν την οι κσ με ε ε ε νην και τις υ
 πο στη σε ται α πο προ σω πσ α α αυ τσ ο ταν
 Αγ γε λοι πα ρι στα αν ται ε λε γ χ ο ο ν τε ε ε σ
 τα ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας εν θυ
 υ μη η η σεις τας εν νυ υ υ κτι ι και ε ε εν
 η με ε ε ε ρα ω ποι α ω ρα το ο ο
 ο τε α λ λα προ τσ φθα σαι το ο τε λος σπσ δα σον
 κρα α ζσ σα α ψυ υ υ χη ο Θε ος ε
 πισ τρε ψον σω σο ον με ως μο ο νος ε ε ευ
 σπλα α αγ χνος

Ἦχος Νη ς

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου
 η γη σομαι παν τα α τα α θαν μα σι ι ι

α α α α σθ

Δ Nη α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι

ων γε ε ε νο με ε νος το ε ξσ σι α στι κον

Θε ε ου θε ω ρη η η σα ας ου τως ε ε ε

βο ο ο ο α κρι τη ρι ον ε κα α θη η

σε και βιβ λοι η νε ω ω ω χθη η η σαν

Nη βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε ε ε ευ εις

τον πλη σι ι ι ο ον σου μη α α α θε ε ε

ε τει βρω μα των α α πε ε ε χεις τον α δελ φο

ο ο σθ σ μη κα τα α α κρι ι ι ι νης μη

η η τω πυ υ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη

Δ κα τα κα ης ω σει κη η ρο ο ος αλλ α νεμ

πο δι στωσ ει σα α ξει σε ε Χρι ι στος εις την βα

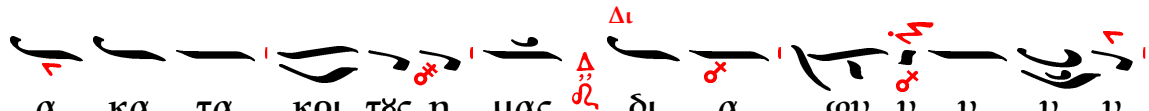
σι λει ει ει α αν α α αυ τσ

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

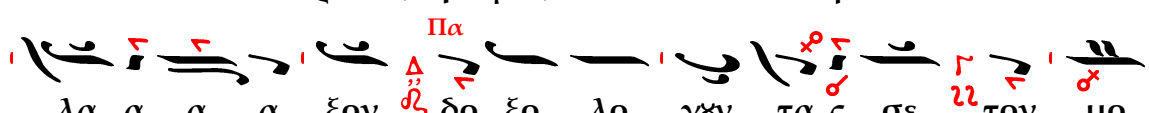
Ἦχος Ἱ Πα ρ

Δ Πα
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
ε ευ μα α α α τι

Π Πα
ρο κα θα α α ρω ω ω ω με ε εν ε
αυ τϑ ς α δε ελ φοι τη βα σι λι ι ι ι
δι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ω ν α α α
α α α ρε ε τω ω ω ν ι δε γαρ πα ρα γε
γο ο νε πλϑ τον η μιν α γα θων κο μι ι ι ι
ζϑ ϑ ϑ ϑ σα τω ω ν πα α α θων κα τευ
να α ζει τα οι οι οι δη η μα α α τα
και τω Δε σπο τη κα ταλ λατ τει τϑ ς πται αι σαν
τα ας δι ο μετ ε ε ευ φρο ο συ υ υ
νης ταυ την υ πο δε ξω ω ω ω με ε ε ε
θα βο ω ω ω ν τες Χρι στω ω ω τω ω ω
ω Θε ω ο α να στας ε εκ τω ω ν νε ε κρων

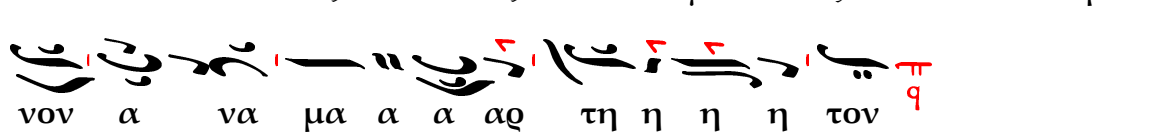

 α κα τα κρι τς η μας Δι α φυ υ υ υ υ

 Πα

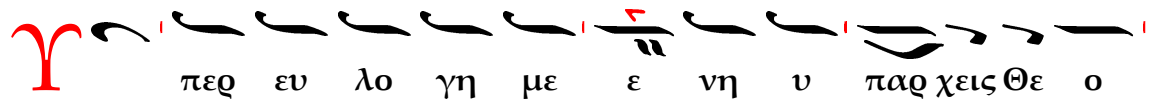
 λα α α α ξον Δο ξο λο γον τα ς σε τον μο

 νον α να μα α α αρ τη η η η τον

Καὶ νῦν...

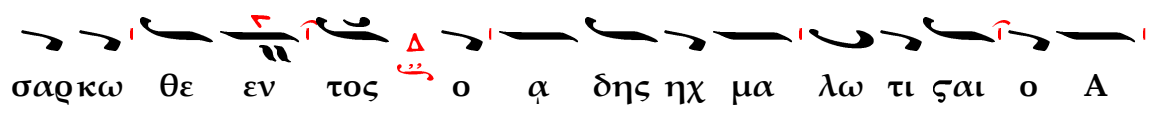
Ἦχος Δι-Θ

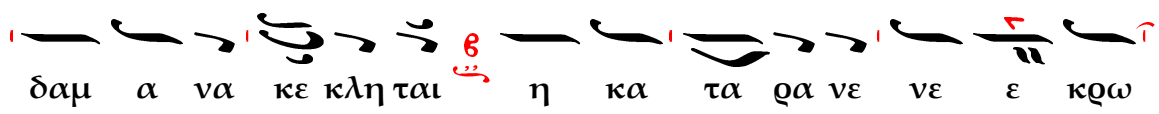
 Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

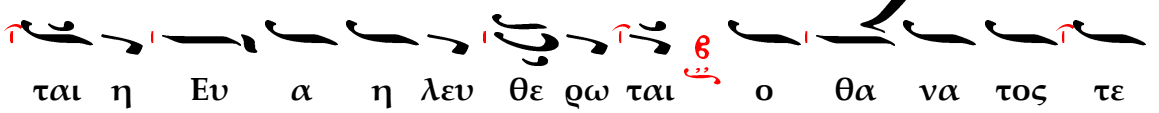
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ

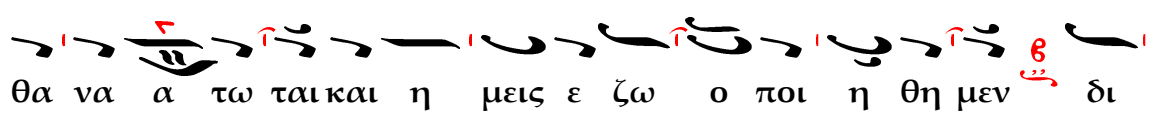
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

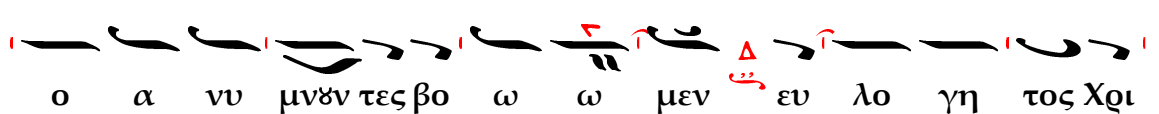
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

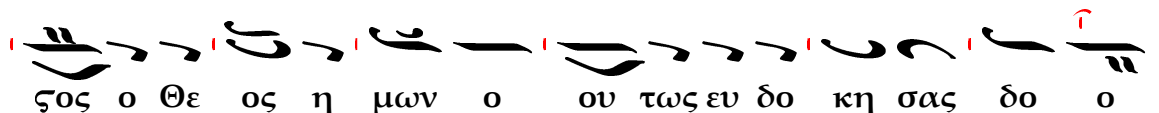
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ^{Γα} ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποιευ δο κι α

Υ^{Γα} μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λην σου δο ξαν

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
 ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
 κο οσμου ε λε ησον η μας ο αι αι ρωντας
 α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στοεις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου^Γ₂₂

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με^{Πα}₉ τα δι και
ω μα τα α σου^Π₉

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α^Π₉ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου^Π₉ ο τι συ ει ο Θε ος μου^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης^Π₉ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν.

Α α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ο ν η η μα α α α α α α ας

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α

σω με ν τω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω

της ζω ης η η μων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' α' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς} ρ

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι
α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι
α

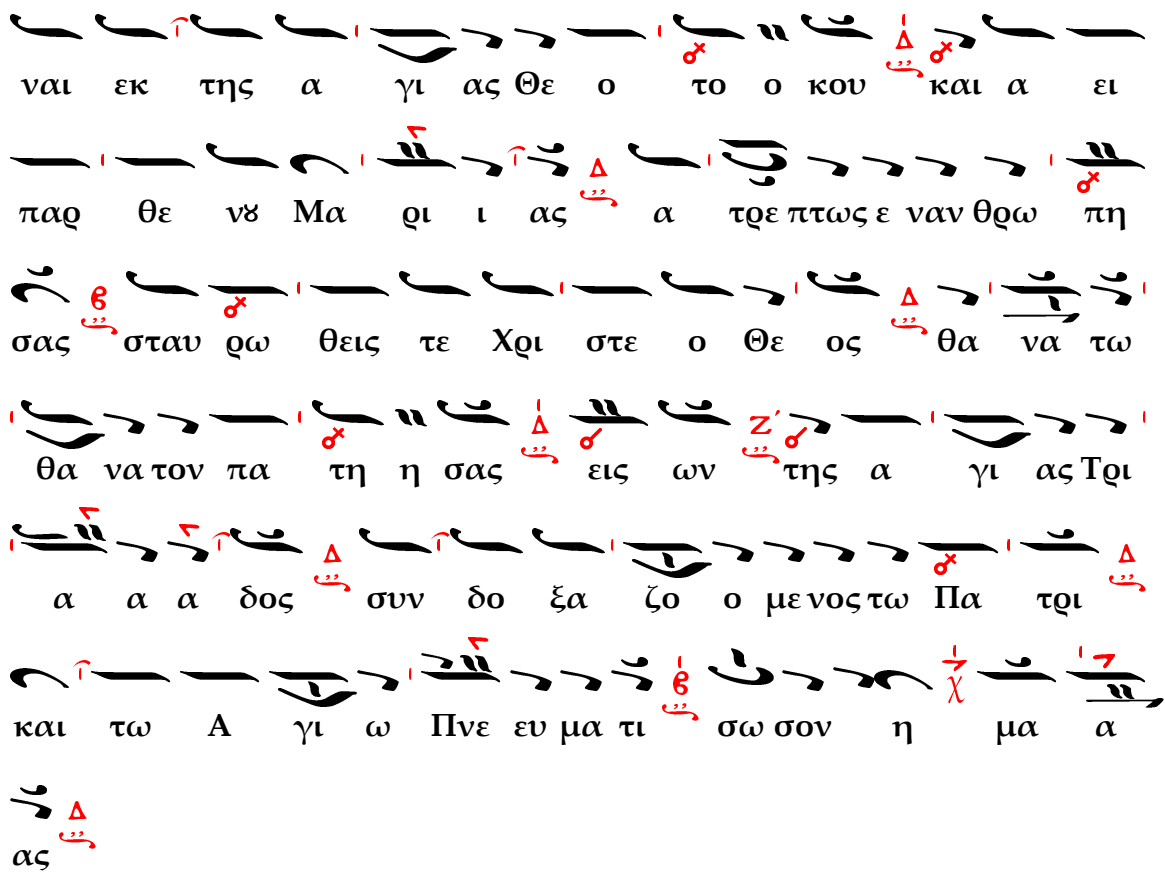
Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

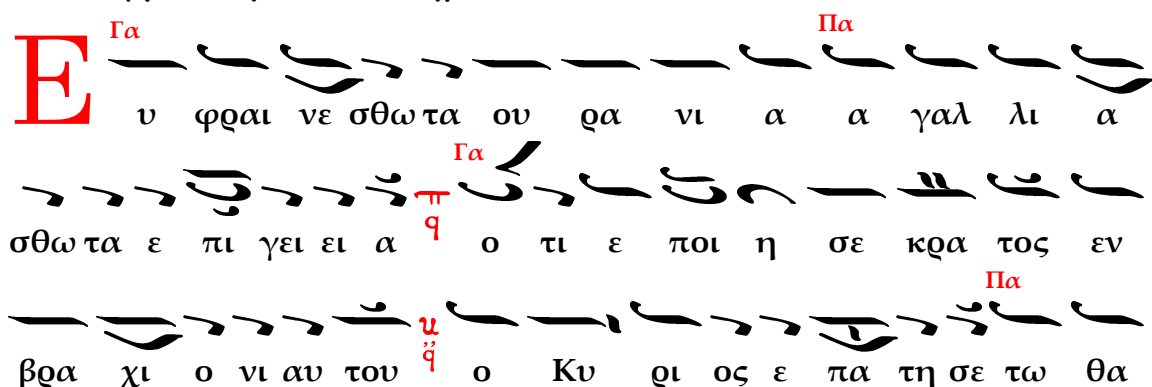
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοστων νεκρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο
 ος

τὸ τέλος:

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

ὁ β΄ χορός:

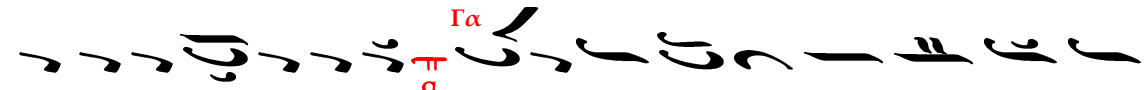

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Γα φ

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

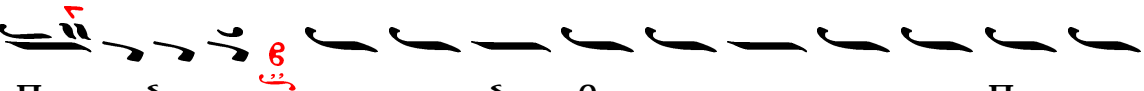

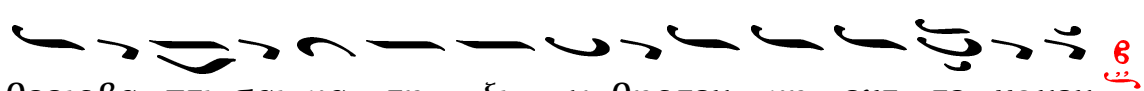
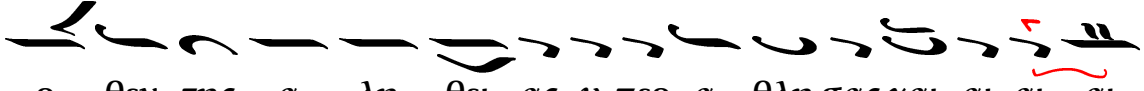

 να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε

 γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος ^{Πα}

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Mνη η μη δι και σ μετ εγ κω μι ι ι

 ων ^Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι σ

 Προ οδρο με ^ε α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη

 των σε βα σμι ω ω τε ρος ^Δ ο τι και εν ρει

 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ^ε

 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι

 ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

ρωθεν τα εν σαρκι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τξ κο ο ο σμξ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντατω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τξ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μξ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως

τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
 δο ντων νο ο σα και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γα
 ντι δι α σα πα σιν ι α α μα α τα

Τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀπόκρεω. Κοντάκιον ἤχος Πα ρ

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Οταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με τα δο ο
 ξης και τρε μη σι τα συμ παν τα πο τα μος
 δε τσ πυ ρος προ τσ βη μα τος ε ελ κει και βι ι βλοι
 α νοι γονται και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ον ται
 το τε ρυ σαι αι με εκ τσ πυ ρος τσ α σβε ε στσ και
 α ξι ω σον εκ δε ξι ων σα με στη η ναι κρι τα
 δι και ω ω τα α τε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ισχυ
υ υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ υ Ι ι ισχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος
Α α α α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
α α α α α α α α α α α Α θα
α α α α α να α α το ος
Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε
ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η
η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς ΛΕ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.)

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα

τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείη αἴνεσις.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϛ

M ε ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λη η ι
σ χυς α αυ τϛ και της συ νε σε ως αυ τϛ κ ε ϛ ι ν α ρι θ
μο ϛ

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν

η δυνθει η αι νε ε ϛ ι ϛ

M ε ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λη η ι
σ χυς α αυ τϛ και της συ νε σε ως αυ τϛ κ ε ϛ ι ν α ρι θ
μο ϛ

Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν και εν

πα ϛ ι τοι ϛ ε λ πι ζ ϛ ϛ ι ν ε πι το ε λε ο ϛ αυ τϛ

M ε ε γ α σ ο Κυ ρι ος η μων και με γ α λη η ι
σ χυς α αυ τϛ και της συ νε σε ως αυ τϛ κ ε ϛ ι ν α ρι θ
μο ϛ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Α΄ Κορ. ἡ 8-13, θ΄ 1-3).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γὰρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἢ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῆι γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διό περ, εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἢ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 118).

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ὲ A α α α α λλη
 λϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ ἰ ἰ α ὲ A λλη λϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ὲ
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω
 α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
 ρι η η η μων ὲ
A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ὲ A α α α α λλη
 λϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ ἰ ἰ α ὲ A λλη λϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ἰ ἰ A λλη λϣ ϣ ἰ ἰ α ὲ

A

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. κε' 31-46).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπέινασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν,

ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκεψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ᾠχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Πέτρον Λαμπαδαρίου, Χερουβικὸν τῆς ἐβδομάδος,
 ἐξηγησις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Γα ρ

Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ρθ
 Πα ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ Χε ε
 ρθ ρ βι ι ρι ι ι ι ιμ Πα μυ υ υ υ υ υ υ
 Νη στι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι
 κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ει κο νι ι ι ζον τε ε ιε ε ε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι τη η η η η η η η η η η ζω ω ω
 ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι οι ω ω ζω ω ω
 Τρι α α α α α α α α α α α δι
 το ο ο ο οον τρι ι ι ι ι ι σα α α α α
 α α α α α γι ι τον τρισα γι ι ο ο ζω ο
 ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ
 σα α α α α δο ο ον τε λιε ε ε ε ες
 πα α α σα α αν τη η ην βι ι ω ω τι ι
 ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι κη η η η η
 η η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε
 θα α α α α α α α α με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α ρα α α α α
Ω ς τον Βα α α α α α σι ι ι ι λε
 ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

α ρα α α τον βα σι ι λε τε τε
 τε τε ε ε τε ε ε τε ε ε ρι ρεμ τε
 ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρε ρι
 ρι ι ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι
 ρι ρι ρε ρε ρεμ των ο λων υ πο δε
 ξο ο ο ο ο με ε νοι ροι οιοιοιοι
T αις α γγε ε λι ι α γγε λι και αι αι αι αι
 αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο
 ρε ρε ρε ρε ρε με ε ε νον τα α α α α
 ξε ε σι ι ρι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ι α α α
 α α α α α α α α α α α

*ἐκ τοῦ ἀργοῦ Χερουβ. τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου. βλ. Πανδέκτη σσ. 88 - 89.

Ἐξηγήθη σήμερον κγ' Ἰουλίου, βια', ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη. I.A.

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

K υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο Ϟ Ϟ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
 νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος ος

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης ος Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νοσ εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε Ευ λο

γϑ ϑ ϑ με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ϑ ϑ με εν

Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σϑ ϑ

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α ᾠὴ ἐν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ᾠχος Γα ρ

A^{Γα} ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε

ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α

ει μα α κα α α ρι ι ι ι ςο ον και

Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη

η τε ε ε ε ρα α τθ Θε ϝ ϝ ϝ η η η
 μων^ρ την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρθ ϝ βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ^ρ την α δι α
 α φθο ο ο ρως^{ζω} Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κθ ϝ ϝ σαν^ζ την ο ο ον τω ω ωως^μ
^{Γα} Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο κον^ν σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο^χ με ε^{νη}
 ε ε ε εν^{Γα}

Ἔτονίσθη κέ Ἰουνίου , α ἤ η ἑ ἔν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

A^{νη} ξι ι ο ον ε στι ι ι ιν ω ω ω
 ω ως α λη η η θω ω ως^{πα} μα κα ρι ι ζειν
 σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον^π

Νη Γα
 την α α ει ει μα κα α α ρι στον και πα να
 μω ω ω ω ω μη η το ο ον και μη τε ε
 ρα α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων
 Νη Γα Κε ο
 την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε
 ε ρθ ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 Πα
 κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
 Νη Γα ο
 α φιμ την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως Θε ον
 Κε ο
 Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κθ ς ς ς σαν
 Δι Μ Νη
 την ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε με γα α
 Γα
 λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ' Γα

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζει ει ει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μη η
 το ον και μη τε ρα τθ Θε ε ς ς η η μων
 τη η η η η ν τι μι ι ω τε ε ε ε ραν

τω ων Χε ε ρ ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τωσ τω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η ην α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κϷ
 ς ς σαα αν την ον τωσ Θε ο ο το ο ο ο
 ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ἰβ' Γα ς

$\left(\begin{smallmatrix} \nu - \Delta' \\ \rho_2 - \rho \end{smallmatrix} \right)$

A Γα
 ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι ναι ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει χαι ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει Γα
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ζω ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Ζ
Νη ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε εκ τω ω ω ων εκ τω ω ων ς
ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
χρ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
α εκ των ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
Α λιε ςα ςα λιε λιε λιε ςα ςα λιε ςα λιε ε ε ε
τερ λιε ςα λιε λιε ςα ςα α λιε ε τερ λιε ςα λιε λιε ςα
ςα α λιε ε ε ε λιε ςα α α λιε ε ε λιε ςα α α
λιε ε ε λιε ςα ςα λιε ςα α λιε λιε λιε ςα α ςα α λιε
Αλ λη λς ς ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

τῃ αι ω ω νο ο ος